



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Hiltegardis historiam non temerè pro fabula habenda[m], vel sine vtili
doctrina putandam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

zera, aderat & Hilgardis Rosina comitante. Venit & cum Pontifice Imperator. Magna est omnium expectatio mulierem peregrinam tot mirorum patricem videre cupientium. Sed omnem superaui expectationem, quod eam primo statim aspectu Carolus agnosceret, & tamquam Imperatricem coniugem salutaret. Agnita Hilgardis & Pontifici, & marito omnem totius calumniae feriem denarravit, Deoque & grates, & laudes dixit, qui electos suos *deducit in via mirabili, & facit mirabilia magna*. Neque discrimina dumtaxat recensuit, quae euaserat; sed etiam innocentiam suam, & Talandi calumniam detexit. Carolus veritatem edoctus, ingenti gaudio, illam in uxorem recepit, filijs quoque matrem Roma reducturus. Mox deinde ira omni in Talandum conuersa, cogitauit, quibus eum supplicij e medio tollendum mandaret. Sed ad clementiam ab incunabulis educata Hilgardis, inimico suo capitali vitam impetrauit. Haud tamen impetrare potuit, quin in exilium, extra Imperij fines, relegeretur. Tum noua laetitia, nouumque festum Romae extitit, Pontifice eos denuo coniungente ac benedicente, & Carolo quidem *Magni*, Hilgardis autem *Magne* nomen tribuate. Hæc ubi Romae gesta sunt, reuersi in Germaniam, communi consensu, duo insignia pietatis monumenta exædificarunt, ad honorem Dei Matris ac Virginis: Hilgardis quidem ex voto vnum Campiduni, Carolus autem Magnus Aquisgrani alterum: quod vtrumque voluerunt esse grati animi æternum testimonium; ob innocentiae ac veritatis antè oppressæ, nunc autem manifestatæ victoriæ & triumphum. Atque hæc verissima est vtriusque ædificij sacri origo, teste Bruschio.

X.

Quod num ita sit, ego neque jurare volo, neque litigare. Narrata narro. Authores do, non fidem, quæ sit penes authores. Scio, esse, qui moneat, *in acta Hilgardis prodigiosa fabularum monstra, qualia neq; Phryx olim fabulator cogitauit, nec Phædro in mentem fuerunt, nec in Parnasso Ascræus somniauit, irrepisse, & à quibusdam in historiam, tamquam certa legitimaq; recepta admissaq;*. Ego hæc pro certis non vendo. Monstra tamen fabularum non agnosco, nec somnia, qualia Æsopus aut Phædrus somniauit. Non enim bestiarum in his gestis feruntur locuta; sed talia narrantur, qualia passim
alij

Sap. 10. 17.
Psal. 135. 4.

alijs quoque heroibus leguntur contigisse. *Mirabilia Deus in sanctis suis.* Ita eorum exercet virtutem; ita probat patientiam, ita illustrat sanctitatem; ita denique ostendit, calumnias ad extremum in ipsorum calumniantium infamiam redundare. Enimvero, si demus hæc ficta esse, an nihil ex illis discere licet? *Fabula etsi vim veritatis non habeat, ait S. Ambrosius, tamen rationem habet, ut iuxta eam possit veritas manifestari.* Referunt seculares, virum quemdam fuisse, ut quoties beneficio virium suarum destitutus, amicam & nutricem terram impulsu aduersarij contigisset, de solo surgens magis in aduersarium prænaleret; & sic occasio prostrati occasio fiebat triumphi. Dabat infirmitas fortitudinem, lapsus palmam, ruina victoriam. Cui hæc conuenient, nisi Christo, qui ad hoc cecidit, ut gloriosior resurgeret? Hæc D. Ambrosius. Licet ergo pari modo siue historiam, siue fabulam Hiltegardis etiam nobis ad mores accommodare.

Ac sanè multa inde hauriri possunt documenta. 1. Etiam magnatibus suas cruces, suasque arumnas esse; ut inde humilientur. Immò quò quisque est maior ac potentior, eò magis patet ad idus Fortunæ excipiendos. 2. Hinc solatium est minorum gentium hominibus, si videant etiam Principibus, Regibus, Imperatoribus suos esse casus, seque tantos socios habere miseriarum. 3. Monentur Principes, ut videant, cui fidant. Talandus frater fuit Caroli Magni, nec tamen fidus fuit. Nimirum *fratrum quoque gratia rara.* 4. Si tantus Princeps, Si frater Cæsaris non fuit fidus custos castitatis, quid mirum est alios quoque esse eiusdem virtutis insidiatores? Dolendum. heu sanguineis lachrymis deplorandum est, quòd multi pædagogi, multi Parochi, multi Pastores; pueros suos, subditos suos, oves suas ad seelus sollicitent! quasi primis stipendium, secundis beneficium, tertijs merces datur, ut animas ducant ad Infernum. 5. Discimus nullam feminis esse excusationem, si se sinant allici, & in fornicationes, adulteria, incestus consentiant. Hiltegardem habent, Hiltegardem imitentur, & decipere volentes bono dolo decipiant. Ad hoc à natura astutiam acceperunt, ut astum malum, bono illudant; non ut maritos suos decipiant. 6. Ex his gestis intelligimus iudicia Dei, & *mirabilia opera Altissimi.* Sinit innocentes pati; sinit honestissimos infamari; sinit castissimos turpissimis calumnijs infamari;

Psal. 67. 43.

S. Ambros. lib 3 de officijs.

XI.

Eccli. 11. 4.